

IMANIE (5) *sb n*

a jasne; tekst nie oznacza é.

sg N imanie (1). ◇ G imaniã (2). ◇ L imaniu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

praw. Pojmanie, aresztowanie, zatrzymanie; prehensio, comprehensio Cn (5) : ále iż fię wielekroć to trafia że nie winne ludzie imáią/ y gárdłem karzą/ przeto my Polacy tego imánia niehcemy GórnRozm C; LatHar 708 marg; vřtáwa zřtrony imánia/ Tit. Captivitas. SarnStat 66 marg;

imanie kogo (2): Státut Ianá Olbráchtá de validis mendicantibus, także Státut o imánium Hultáiom w vřywánié przywodźimy SarnStat 518, 240.

Cf **IMACĆ, NIEIMANIE**

TZ